

ພຣະທັມປັນຍາຈານ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12

ປັນຍາຈານ

1. ທຸກຢ່າງກໍອະນິຈັງ

- 1 ຖ້ອຍຄຳຂອງປັນຍາຈານ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດກະສັດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 2 ປັນຍາຈານກ່າວວ່າ ອະນິຈັງ ອະນິຈັງ ອະນິຈັງ ອະນິຈັງ ສາຣະພັດອະນິຈັງ
- 3 ທີ່ມະນຸດທຳງານໜັກກາງແດດ ເຂົາໄດ້ປໂຍດອັນໃດຈາກງານທີ່ເຂົາທຳນັ້ນ
- 4 ຊົ່ວອາຍຸນຶ່ງຜ່ານໄປ ແລະອີກຊົ່ວອາຍຸນຶ່ງຕ່າວມາ ແຕ່ແຜ່ນດິນໂລກຄົງເດີມຢູ່ເປັນນິດ
- 5 ດວງອາທິດຂຶ້ນ ແລະດວງອາທິດຕົກ ແລ້ວເຄື່ອນໄປເຖິງທີ່ຊຶ່ງຂຶ້ນມານັ້ນ
- 6 ລົມພັດໄປທາງທິດໃຕ້ ແລ້ວວຽນກັບໄປທາງເໜືອ ລົມພັດວຽນໄປວຽນມາ ແລ້ວລົມພັດກັບຕາມທາງວຽນຂອງມັນ
- 7 ແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍໄຫລໄປສູ່ທະເລ ແຕ່ທະເລກໍບໍ່ເຕັມ ແມ່ນ້ຳໄຫລໄປສູ່ທີ່ໃດກໍໄຫລໄປສູ່ທີ່ນັ້ນອີກ
- 8 ສາຣະພັດເມື່ອຍກັນໝົດ ຄົນໃດໆກໍປາກບໍ່ອອກ ດວງຕາກໍເບິ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ ຫລືຫຼຸກຟັງບໍ່ເຕັມ
- 9 ສິ່ງທີ່ເປັນຂຶ້ນແລ້ວຄືສິ່ງທີ່ຈະເປັນຂຶ້ນອີກ ສິ່ງທີ່ທຳກັນແລ້ວ ຄືສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງທຳກັນອີກ ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດໃຫມ່ພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ
- 10 ມີອີກສິ່ງນຶ່ງຫລືທີ່ເຂົາຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ສິ່ງນີ້ໃຫມ່” ສິ່ງນັ້ນມີຢູ່ແລ້ວໃນສະໄຫມກ່ອນເຮົາທັງຫລາຍ
- 11 ບໍ່ມີການຈົດຈຳເຖິງສະໄຫມກ່ອນ ແລະບໍ່ມີການຈົດຈຳສິ່ງຫລັງໆທີ່ຈະເກີດມາ ໃນຖ້າມາກາງປັນດາຜູ້ທີ່ມາພາຍຫລັງ
- 12 ຂ້າພະເຈົ້າ ປັນຍາຈານ ເຄີຍເປັນກະສັດເໜືອອິສຣາເອນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 13 ແລະຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຊອກ ແລະສແວງຫາໂດຍສະຕິປັນຍາ ສິ່ງທີ່ກະທຳກັນພາຍໃຕ້ຟ້າສວັນ ເປັນເຮືອງຍາກລຳບາກຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດທຳກັນຢູ່ນັ້ນ
- 14 ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນການທັງປວງຊຶ່ງເຂົາກະທຳກັນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ແລະເບິ່ງແມ່, ສາຣະພັດກໍອະນິຈັງຄືກິນລົມກິນແລ້ງ
- 15 ສິ່ງທີ່ຄົດຈະທຳໃຫ້ຊີ້ບໍ່ໄດ້ ແລະສິ່ງທີ່ຂາດຢູ່ຈະນັບໃຫ້ຄົບບໍ່ໄດ້
- 16 ຂ້າພະເຈົ້າຮຳພັນກັບຕົນເອງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າມີສະຕິປັນຍາຫລາຍຢິ່ງກວ່າຄົນອື່ນໆທີ່ຄອງຢູ່ເໜືອກຸງເຢຣູຊາເລັມມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ ໃຈຂ້າພະເຈົ້າກໍຊຳນິຊຳນານໃນສະຕິປັນຍາແລະຄວາມຮູ້ຢ່າງຍິ່ງ”

- 17 ຂ້າພະເຈົ້າກໍຕັ້ງໃຈຮູ້ສະຕິປັນຍາ ຮູ້ຄວາມບ້າບໍ່ ແລະຄວາມໂງ່ ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນວ່າເຮືອງນີ້ກໍເປັນ ແຕ່ກິນລົມກິນແລ້ງດ້ວຍ
- 18 ເພາະໃນສະຕິປັນຍາຫລາຍໆ ກໍມີຄວາມທຸກຣະທົມຫລາຍ ແລະບຸກຄົນທີ່ເພີ້ມຄວາມຮູ້ກໍເພີ້ມຄວາມເສົ້າ ໂສກ

2.

- 1 ຂ້າພະເຈົ້າຮຳພັນວ່າ, “ມາເຖິດ ມາລອງສນຸກສນານກັນເບິ່ງ ຈົ່ງສນຸກສະບາຍໃຈໄປ” ແຕ່ເບິ່ງດູ ເຮືອງນີ້ ກໍອະນິຈັງຄືກັນ
- 2 ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບການຫົວເລາະວ່າ, “ບ້າໆ ບໍ່ໆ” ແລະກ່າວເຖິງຄວາມສນຸກສນານວ່າ “ມີປໂຍດ ຫຍິ່ງ”
- 3 ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເບິ່ງວ່າຈະທຳຢ່າງໃດ ກາຍຈິ່ງຈະຄືກັດດ້ວຍເຫລື້າອະງຸ່ນ ແລະໃຈຍັງຄົງແນະນຳຂ້າພະ ເຈົ້າດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະຈະຍຶດຄວາມໂງ່ໄວ້ຢ່າງໃດ ຈົນຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ແມ່ນຫຍັງຈະດີສຳ ລັບໃຫ້ບັນດາບຸດຂອງມະນຸດທຳພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າຕລອດຊີວິດຂອງເຂົາ
- 4 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງເຮືອນຫລາຍຫລັງ ແລະທຳສວນອະງຸ່ນຫລາຍບ່ອນ
- 5 ຂ້າພະເຈົ້າທຳສວນຜົນລະໄມ້ ແລະສວນພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈຫລາຍບ່ອນ ບູກຕົ້ນໄມ້ມີຫມາກຫລາຍຢ່າງໄວ້ ໃນສວນເຫລົ່ານັ້ນ
- 6 ຂ້າພະເຈົ້າສ້າງສະນ້ຳຫລາຍສຳລັບຕົນເອງ ເພື່ອຈະໃຊ້ນ້ຳໃນສະນັ້ນຫົດຫມູ່ໄມ້ທີ່ກຳລັງງອກງາມ
- 7 ຂ້າພະເຈົ້າຊື້ທາດຊາຍຍິງໄວ້ ມີທາດເກີດຂຶ້ນໃນບ້ານ ຂ້າພະເຈົ້າມີຝູງງົວ ຝູງແບ້ ຝູງແກະເປັນສົມບັດຫ ລາຍກວ່າຂອງບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ
- 8 ຂ້າພະເຈົ້າສະສົມເງິນທອງໄວ້ ແລະສະສົມຊັບສົມບັດອັນຄວນຄູ່ກັບກະສັດ ແລະຄວນຄູ່ກັບເມືອງທັງ ຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າມີນັກຮ້ອງຊາຍຍິງສຳລັບຕົນ ແລະເມັງນ້ອຍ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ປາຖນາຜູ້ຊາຍ
- 9 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເປັນໃຫຍ່ເປັນໂຕກວ່າບັນດາຄົນທີ່ເຄີຍຢູ່ມາກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະສະຕິປັນຍາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ
- 10 ສິ່ງໃດໆທີ່ນັ້ນຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢາກເຫັນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ປິດບັງ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທຳມໃຈຈາກຄວາມສນຸກ ໃດໆ ເພາະໃຈຂ້າພະເຈົ້າຄວາມເພີດເພີນໃນບັນດາງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະນີ້ເປັນຮາງວັນຈາກງານຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ
- 11 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຫັນມາເບິ່ງບັນດາສິ່ງທີ່ມີຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳ ແລະຄວາມເມື່ອຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າທຸ່ມເຫລົງໄປ ແລະເບິ່ງແມ່, ທຸກສິ່ງກໍອະນິຈັງ ຄືກິນລົມກິນແລ້ງ ແລະບໍ່ມີປໂຍດອັນໃດພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ
- 12 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຫັນມາພິເຄາະສະຕິປັນຍາ ຄວາມບ້າບໍ່ ແລະຄວາມໂງ່ຈ້າ ເພາະຄົນທີ່ມາພາຍຫລັງກະສັດ ຈະທຳສິ່ງໃດໄດ້ແດ່ ເຂົາກໍທຳສິ່ງທີ່ເຂົາທຳກັນມາດົນນານແລ້ວນັ້ນໄດ້

- 13 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າສະຕິປັນຍາວິເສດກວ່າຄວາມໂງ່ຈ້າ ເຫມືອນຄວາມສວ່າງວິເສດກວ່າຄວາມມືດ
- 14 ຄົນມີສະຕິປັນຍາມີຕາຢູ່ໃນສະຫມອງ ແຕ່ຄົນໂງ່ຈ້າເດີນໃນຄວາມມືດ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຫັນວ່າ ເຄາະຢ່າງດຽວກັນເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົາທັງມວນ
- 15 ຂ້າພະເຈົ້ານຶກໃນໃຈວ່າ, “ເຄາະກັມອັນໃດເກີດແກ່ຄົນໂງ່ຈ້າສັນໃດ ກໍຄົງຈະເກີດກັບຂ້າພະເຈົ້າສັນນັ້ນ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະມີສະຕິປັນຍາຫລາຍເຮັດຫຍັງ” ຂ້າພະເຈົ້ານຶກໃນໃຈເຮືອງນີ້ກໍອະນິຈັງເຫມືອນກັນ
- 16 ເພາະບໍ່ມີໃຜລະນຶກເຖິງຄົນມີສະຕິປັນຍາເຊັ່ນດຽວກັບຄົນໂງ່ຈ້າ ດ້ວຍເຫັນວ່າໃນອານາຄົດກໍລົມກັນໄປຫມົດແລ້ວ ຄົນມີສະຕິປັນຍາກໍຕາຍເຫມືອນຄົນໂງ່ຈ້າ
- 17 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຊັງຊີວິດ ເພາະວ່າວຽກງານທີ່ເຂົາທຳກັນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ກໍຄວາມສລົດໃຈໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະສາອະພັດກໍອະນິຈັງຄືກິນລົມກິນແລ້ງ
- 18 ຂ້າພະເຈົ້າຊັງວຽກງານທັງສິ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງປະສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ມາພາຍຫລັງຂ້າພະເຈົ້າ
- 19 ແລ້ວໃຜຈະໄປຮູ້ວ່າຄົນໆນັ້ນຈະເປັນຄົນມີສະຕິປັນຍາຫລືຄົນໂງ່ຈ້າ ປານນັ້ນເຂົາກໍຄອບຄອງບັນດາການງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳຢ່າງຫນັກຫນ່ວງມາ ແລະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ສະຕິປັນຍາທຳພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ
- 20 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກັບອັດອັນຕັນໃຈເຖິງເຮືອງການງານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳມາພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ
- 21 ດ້ວຍວ່າມີຄົນທີ່ທຳງານໂດຍໃຊ້ສະຕິປັນຍາ ຄວາມຮູ້ ແລະຄວາມຊຳນານ ແຕ່ແລ້ວກໍປະສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເປັນສ່ວນຂອງອີກຄົນນຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ອອກແຮງທຳເພື່ອການນັ້ນ ນີ້ກໍອະນິຈັງດ້ວຍແລະບໍ່ຖືກຕ້ອງເລີຍ
- 22 ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ອັນໃດຈາກບັນດາງານທີ່ທຳຫນັກຫນ່ວງ ທັງວິຕົກກັງວົນທີ່ເຂົາຕ້ອງທຳພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ
- 23 ດ້ວຍວ່າປີ ເດືອນຂອງເຂົາມີແຕ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະກົຈທຸຣະຂອງເຂົາກໍຄວາມສລົດໃຈ ເຖິງກາງຄືນຈິດໃຈຂອງເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດພັກສງົບ ນີ້ກໍອະນິຈັງດ້ວຍ
- 24 ສຳລັບມະນຸດນັ້ນ ບໍ່ມີອັນໃດດີໄປກວ່າກິນແລະດື່ມ ກັບຫາຄວາມຊື່ນບານໃນການງານຂອງເຂົາ ນີ້ແຫລະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າເປັນມາຈາກພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 25 ຖ້າບໍ່ອາໄສພຣະອົງແລ້ວ ໃຜຈະກິນໄດ້ບໍ່ ຫລືໃຜຈະມີຄວາມຊື່ນບານໄດ້
- 26 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າປະທານສະຕິປັນຍາ ຄວາມຮູ້ ແລະຄວາມຍິນດີໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ພຣະອົງຊົງພໍພຣະທັຍ ແຕ່ສ່ວນຄົນບາບພຣະອົງປະທານງານທີ່ຕ້ອງເກັບກ່ຽວແລະສະລົມ ເພື່ອໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍ ນີ້ກໍອະນິຈັງດ້ວຍຄືກິນລົມກິນແລ້ງ

3. ມີເວລາສໍາລັບທຸກສິ່ງ

- 1 ມີຣະດູການສໍາລັບທຸກສິ່ງ ແລະມີເວລາສໍາລັບເຮືອງຣາວທຸກຢ່າງພາຍໃຕ້ພໍ່າສວັນ
- 2 ມີເວລາເກີດ ແລະເວລາຕາຍ ມີເວລາປູກ ແລະເວລາຖອນສິ່ງທີ່ປູກຖິ້ມ
- 3 ມີເວລາຂ້າ ແລະເວລາຮັກສາໃຫ້ຫາຍ ມີເວລາມ້າງລົງ ແລະເວລາກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ
- 4 ມີເວລາຮ້ອງໄຫ້ ແລະເວລາຫົວເລາະ ມີເວລາໄວ້ທຸກ ແລະເວລາເຕັ້ນຮໍາ
- 5 ມີເວລາໂຍນຫິນຖິ້ມ ແລະເວລາເກັບຮວບຮວມຫິນ ມີເວລາສວມກອດ ແລະເວລາງົດເວັ້ນການສວມກອດ
- 6 ມີເວລາສແວງຫາ ແລະເວລາສູນເສັງ ເວລາເກັບຮັກສາໄວ້ ແລະເວລາໂຍນຖິ້ມໄປ
- 7 ມີເວລາຈີກຂາດ ແລະເວລາຫຍິບ ເວລາມິດ ເວລາເວົ້າ
- 8 ມີເວລາຮັກ ແລະເວລາຊັງ ເວລາສົງຄາມ ແລະເວລາສັນຕິ
- 9 ຄົນງານໄດ້ກໍາໄລອັນໃດຈາກການງານຂອງເຂົາ
- 10 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທຸຣະກິດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ມະນຸດທໍາ
- 11 ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ສັພສິ່ງງົດງາມຕາມຣະດູການຂອງມັນ ພຣະອົງຊົງບັນຈຸນິຣັນດອນໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງມະນຸດ ແຕ່ມະນຸດຍັງເບິ່ງບໍ່ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງກະທໍາອັນໃດໄວ້ ຕັ້ງແຕ່ປະຖົມມະການຈົນເຖິງສຸດປາຍ
- 12 ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າສໍາລັບເຂົາບໍ່ມີອັນໃດທີ່ຈະດີໄປກວ່າຄວາມຍິນດີແລະຣໍາເຣີງຕລອດຊີວິດ
- 13 ແລະວ່າເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າແກ່ມະນຸດ ທີ່ຈະໃຫ້ມະນຸດໄດ້ກິນດື່ມແລະເພີດເພີນໃນບັນດາການງານຂອງເຂົາ
- 14 ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຢູ່ວ່າສາຣະພັດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກະທໍາກໍດໍາຣົງຢູ່ເປັນນິດ ຈະເພີ່ມເຕີມສິ່ງໃດເຂົ້າໄປອີກກໍບໍ່ໄດ້ ຫລືຈະເອົາສິ່ງໃດອອກເສັງກໍບໍ່ໄດ້ ພຣະເຈົ້າຊົງກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍມີຄວາມຍໍາເກງຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
- 15 ສິ່ງໃດໆຊຶ່ງເປັນຢູ່ໃນປະຈຸບັນກໍເປັນຢູ່ນານມາແລ້ວ ສິ່ງໃດໆທີ່ຈະເປັນມາກໍເຄີຍເປັນຢູ່ນານມາແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງ ສແວງສິ່ງໃດໆທີ່ລ່ວງໄປນັ້ນ
- 16 ນອກຈາກນີ້ ທີ່ພາຍໃຕ້ຕວງອາທິດຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ໃນທີ່ຂອງຄວາມຍຸດຕິທັມມີຄວາມອະທັມຢູ່ດ້ວຍ ແລະໃນທີ່ຂອງຄວາມຊອບທັມມີຄວາມອະທັມຢູ່ດ້ວຍ
- 17 ຂ້າພະເຈົ້ານຶກໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາຄົນຊອບທັມແລະຄົນອະທັມ ເພາະມີການກໍານົດໄວ້ສໍາລັບທຸກເຮືອງ ແລະສໍາລັບການງານທຸກຢ່າງ
- 18 ຂ້າພະເຈົ້ານຶກໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບບັນດາບຸດຂອງມະນຸດວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງທົດສອບເຂົາເພື່ອຈະສໍາແດງວ່າເຂົາບໍ່ດີລື່ນສັດ
- 19 ເພາະວ່າເຄາະຂອງບັນດາມະນຸດຊາດກັບເຄາະຂອງສັດເດັງຣະສານນັ້ນເຫມືອນກັນ ຝ່າຍນຶ່ງຕາຍ ອີກຝ່າຍນຶ່ງກໍຕາຍເຫມືອນກັນ ທັງສອງມີລົມຫາຍໃຈຢ່າງດຽວກັນ ແລະມະນຸດບໍ່ມີຫຍັງດີກວ່າສັດເດັງຣະສານ ເພາະສາຣະພັດກໍອະນິຈັງ

- 20 ທຸກຢ່າງໄປຍັງທີ່ດຽວກັນ ທຸກຢ່າງເປັນມາຈາກຜົງຂີ້ດິນ ແລະທຸກຢ່າງກັບເປັນຜົງຂີ້ດິນອີກ
- 21 ໃຜຮູ້ວ່າຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດໄປສູ່ເບື້ອງເທິງຫລືບໍ່ ແລະວິນຍານຂອງສັດເດັງຣະສານລົງໄປສູ່ພິພົບໂລກ ຫລືບໍ່
- 22 ເຫດສັນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດດີໄປກວ່າທີ່ມະນຸດຈະຍິນດີໃນການງານຂອງຕົນ ດ້ວຍວ່ານັ້ນ ເປັນສ່ວນຂອງເຂົາ ໃຜຈະນຳເຂົາໃຫ້ເຫັນວ່າສິ່ງໃດຈະເປັນມາພາຍຫລັງເຂົາ

4.

- 1 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນບັນດາການຂົ່ມເຫັງທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດອີກ ແລະເບິ່ງດູ ນ້ຳຕາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຂົ່ມ ເຫັງບໍ່ມີຄົນເລົ່າໂລມເຂົາ ຝ່າຍຜູ້ຂົ່ມເຫັງນັ້ນກຸມອຳນາດ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລົ່າໂລມເຂົາ
- 2 ເພາະສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າສະແດງຄວາມຍິນດີວ່າ ຄົນຕາຍທີ່ຕາຍໄປແລ້ວມີໂຊກດີກວ່າຄົນເປັນທີ່ຍັງເປັນຢູ່
- 3 ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເປັນມາ ທີ່ບໍ່ເຫັນການຊົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ກໍຍິ່ງດີກວ່າຄົນທັງສອງຈຳພວກນັ້ນ
- 4 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າບັນດາການງານຫນັກຫນ່ວງ ແລະບັນດາຝີມືໃນການງານມາຈາກຄວາມອິດສາ ຂອງຄົນທີ່ມີຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ນີ້ກໍອະນິຈັງດ້ວຍ ຄືກິນລົມກິນແລ້ງ
- 5 ຄົນໂງ່ງມື ແລະກິນເນື້ອຂອງຕົນເອງ
- 6 ຄວາມສຽງສຸກກຳມິນຶ່ງຍັງດີກວ່າການງານຫນັກສອງກຳມິແລະການກິນລົມກິນແລ້ງ
- 7 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າເຫັນອະນິຈັງພາຍໃຕ້ດວງອາທິດອີກ
- 8 ຄື ຄົນນຶ່ງຢູ່ຕົວຄົນດຽວ ບໍ່ມີບຸດ ຫລືພີ່ນ້ອງ ແຕ່ເຂົາທຳງານບໍ່ຍຸດຢ່ອນ ຕາຂອງເຂົາບໍ່ເຄີຍອີ່ມຄວາມຮັ່ງມີ ເຂົາບໍ່ເຄີຍຄິດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າທຳງານຫນັກຫນ່ວງ ແລະຕົວຂ້າພະເຈົ້າອົດໆ ຢາກໆ ເພື່ອຜູ້ໃດ” ນີ້ກໍອະນິຈັງດ້ວຍ ແລະເປັນເຮືອງວິຕິກກັງວົນ
- 9 ສອງຄົນດີກວ່າຄົນດຽວ ເພາະວ່າເຂົາທັງສອງໄດ້ຮັບຜົນຂອງງານດີ
- 10 ດ້ວຍວ່າຖ້າຄົນນຶ່ງລົ້ມລົງ ອີກຄົນນຶ່ງຈະໄດ້ຈູງເພື່ອນຂອງຕົນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ແຕ່ວິບັດແກ່ຄົນນັ້ນທີ່ຢູ່ຄົນດຽວ ເມື່ອເຂົາລົ້ມລົງ ແລະບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຈູງຍົກເຂົາໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ
- 11 ອັນນຶ່ງ ຖ້າສອງຄົນນອນຢູ່ດ້ວຍກັນ ເຂົາກໍອົບອຸ່ນ ແຕ່ຖ້ານອນຄົນດຽວຈະອຸ່ນໄດ້ຢ່າງໃດ
- 12 ແມ້ຄົນນຶ່ງສູ້ຄົນດຽວໄດ້ ສອງຄົນຄົງສູ້ເຂົາໄດ້ແນ່ນອນ ເຊືອກສາມກຽວຈະຂາດງ່າຍກໍບໍ່ໄດ້
- 13 ຄົນຫນຸ່ມຍາກຈົນແລະມີສະຕິປັນຍາກໍດີກວ່າກະສັດເຖົ້າຊະຣາ ແລະໂງ່ງຈ້າ ຜູ້ຮັບຄຳແນະນຳອີກບໍ່ໄດ້ແລ້ວ
- 14 ເຖິງແມ່ນທ່ານອອກມາຈາກເຮືອນຈຳແລ້ວຂຶ້ນເປັນກະສັດ ຫລືເກີດເປັນຄົນຍາກຈົນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງ ທ່ານເອງ
- 15 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນບັນດາຄົນທີ່ມີຊີວິດເຄື່ອນໄຫວຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ທັງຫນຸ່ມຄົນນັ້ນທີ່ຈະຂຶ້ນໄປແທນທ່ານ
- 16 ປະຊາຊົນຜູ້ຊຶ່ງທ່ານຢູ່ເໜືອນັ້ນບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ແຕ່ບັນດາຄົນທີ່ມາພາຍຫລັງກໍບໍ່ຍິນດີໃນທ່ານ ແນ່ນອນ ນີ້ກໍອະນິຈັງດ້ວຍ ຄືກິນລົມກິນແລ້ງ

5. ຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງການສັນຍາບໍ່ຮອບຄອບ

- 1 ເຈົ້າຈົ່ງລະວັງເທົ້າຂອງເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະການເຂົ້າໃກ້ຊິດເພື່ອຈະຟັງກໍດີກວ່າຄົນໂງ່ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ດ້ວຍວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນກຳລັງທຳຊົ່ວ
- 2 ຄິດກ່ອນຈຶ່ງເວົ້າ ແລະຢ່າຟ້າວຕັດສິນໃຈຄຳສັນຍາໃດໆກັບພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດໃນສວັນ ແລະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເຫດສະນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຫນ້ອຍຄຳ
- 3 ຝັນເມື່ອມີງານຫລາຍ ແລະມີສຽງຄົນໂງ່ຈ້າເມື່ອເວົ້າຫລາຍ
- 4 ເມື່ອເຈົ້າປະຕິຍານບົນໄວ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຢ່າຊ້າທີ່ຈະແກ້ບົນນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດ ເພາະພຣະອົງບໍ່ພໍພຣະທັຍກັບຄົນໂງ່ຈ້າ ຈຶ່ງແກ້ບົນຕາມທີ່ເຈົ້າບົນໄວ້ເຖິດ
- 5 ທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ບົນກໍຍັງດີກວ່າທີ່ເຈົ້າບົນແລ້ວບໍ່ແກ້
- 6 ຢ່າໃຫ້ປາກຂອງເຈົ້າເປັນເຫດນຳຕົວເຈົ້າໃຫ້ກະທຳຜິດໄປ ແລະຢ່າເວົ້າຕໍ່ຫນ້າຜູ້ນຳຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າວ່ານີ້ແຫລະເປັນຄວາມເຜີຕົວໄປ ເຫດໃດຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງພິໂຣດເພາະສຽງເວົ້າຂອງເຈົ້າ ແລ້ວເລີຍຊົງທຳລາຍການງານແຫ່ງນຳມີຂອງເຈົ້າເສັງ
- 7 ເພາະວ່າເມື່ອຝັນຫລາຍ ຄຳເວົ້າຖ່ອຍໆກໍຫລາຍ ເຈົ້າຈຶ່ງຍຳເກງພຣະເຈົ້າເຖິດ

ຄວາມອະນິຈັງແຫ່ງຊີວິດ

- 8 ຖ້າເຈົ້າເຫັນຄົນຈົນໃນເມືອງຖືກຂົ່ມເຫັງກໍດີ ເຫັນຄວາມຍຸດຕິທັມ ແລະສິດທິຖືກປະຕິເສດເອົາໄປເສັງກໍດີ ເຈົ້າຢ່າປລາດໃຈໃນເຮືອງນັ້ນ ດ້ວຍວ່າມີເຈົ້າຫນ້າທີ່ຄອຍຈັບຕາເຈົ້າຫນ້າທີ່ຢູ່ ແລ້ວຍັງມີຜູ້ສູງກວ່າອີກຊັ້ນນຶ່ງຈັບຕາຢູ່ເໜືອພວກເຂົາທັງສິ້ນ
- 9 ນອກຈາກນີ້ ຜົນປໂຍດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຢູ່ທີ່ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນທັງຫມົດ ໄຮ່ນາໃດໆກໍຍ່ອມມີກະສັດຢູ່ເໜືອ
- 10 ຄົນຮັກເງິນຍ່ອມບໍ່ອີ່ມເງິນ ແລະຄົນຮັກສົມບັດບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມກຳໄລນີ້ກໍອະນິຈັງດ້ວຍ
- 11 ເມື່ອຂອງດີເພີ່ມພູນຂຶ້ນ ຄົນກິນກໍມີຫລວງຫລາຍຂຶ້ນ ຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຊັບຈະໄດ້ປໂຍດອັນໃດ ນອກຈາກຈະໄດ້ຊົມຫລິ້ນເປັນຂວັນຕາເທົ່ານັ້ນ
- 12 ການຫລັບຂອງກຳມະກອນກຳຜາສຸກບໍ່ວ່າເຂົາຈະໄດ້ກິນຫນ້ອຍຫລືໄດ້ກິນຫລາຍ ແຕ່ຄວາມອີ່ມທ້ອງຂອງຄົນຮັ່ງມີກໍບໍ່ຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ຫລັບ
- 13 ຍັງມີສິ່ງສາມານອັນຫນ້າສົດໃຈອີກຢ່າງນຶ່ງ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ຄືຊັບສົມບັດທີ່ເຈົ້າຂອງໄດ້ເກັບໄວ້ຈົນເກີດເປັນໄພແກ່ຕົນ
- 14 ແລະຊັບສົມບັດນັ້ນສູນເສັງໄປໂດຍການລົງທຶນທີ່ບໍ່ດີ ແລະໄດ້ບຸດຊາຍຄົນນຶ່ງເຂົາກໍເປັນຄົນສິ້ນເມື່ອປະດາຕົວ

- 15 ເຂົາໄດ້ຄອດອອກຈາກທ້ອງມານດາຕົວເປື້ອຍກາຍສັນໃດ ເຂົາຈະກັບໄປອີກເຊັ່ນດຽວກັນສັນນັ້ນ ແລະເຂົາຈະເອົາອັນໃດຊຶ່ງເປັນຜົນງານຂອງເຂົາຕິດມືໄປບໍ່ໄດ້ຈັກຢ່າງດຽວ
- 16 ນີ້ເປັນສິ່ງອັນຫນ້າສົດໃຈອີກ ຄືເຂົາໄດ້ເກີດມາຢ່າງໃດເຂົາກໍຕ້ອງໄປຢ່າງນັ້ນ ເຂົາຈະໄດ້ປໂຍດອັນໃດທີ່ເຂົາໄດ້ລົງແຮງເພື່ອລົມແລ້ງ
- 17 ອັນນຶ່ງ ເຂົາມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມມືດຕລອດປີເດືອນຂອງເຂົາ ເຂົາມີຄວາມຫຍຸ້ງໃຈຢ່າງສາຫັດ ມີຄວາມເຈັບໄຂ້ ແລະມີໂມໂຫໂຫໂສ
- 18 ເບິ່ງແມ່, ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຊອບ ແລະສົມຄວນ ຄືໃຫ້ກິນແລະດື່ມ ກັບຍິນດີໃນບັນດາກິຈການຂອງຕົນ ທີ່ຕົນກະທຳພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ຕລອດຊົ່ວອາຍຸອັນສັ້ນໆຂອງຕົນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ຕົນເພາະການນີ້ແຫລະເປັນສ່ວນຂອງຕົນ
- 19 ອັນນຶ່ງທຸກໆຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານຊັບສົມບັດໃຫ້ ກໍໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຮັບປະທານຂອງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງຕົນ ແລະຍິນດີໃນການງານຂອງຕົນໄດ້ ນີ້ແຫລະເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ
- 20 ເຂົາຈະໄດ້ບໍ່ຕ້ອງມີກເຖິງປີເດືອນແຫ່ງຊີວິດຂອງຕົນຫລາຍ ເພາະພຣະເຈົ້າໃຫ້ໃຈເຂົາສາລະວົນຢູ່ກັບຄວາມຊື່ນໃຈ

6.

- 1 ມີສິ່ງສາມານຢ່າງນຶ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ແລະສິ່ງນັ້ນຫນັກແກ່ມະນຸດ
- 2 ຄືມະນຸດຄົນໃດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານຊັບສົມບັດ ສິ່ງຂອງແລະຍົດຖາບັນດາສັກໃຫ້ ຈົນສິ່ງໃດໆທີ່ເຂົາປາຖນາສຳລັບຕົນ ເຂົາກໍມີຄືບໍ່ຂາດເລີຍ ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາຊື່ນໃຈໃຊ້ສິ່ງນັ້ນ ຄົນນອກບ້ານນອກເມືອງກັບເອົາໄປຊື່ນໃຈໃຊ້ເສັງ ນີ້ກໍເປັນອະນິຈັງ ແລະເປັນຄວາມທຸກໃຈຢ່າງຮ້າຍແຮງ
- 3 ແມ້ວ່າມະນຸດຄົນໃດມີລູກເຖິງຮ້ອຍຄົນ ແລະມີອາຍຸຢູ່ຫລາຍປີຈົນປີເດືອນຂອງເຂົາມີຫລວງຫລາຍ ແຕ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ອີ່ມດ້ວຍຂອງດີ ນອກຈາກນີ້ ເຂົາບໍ່ມີງານຝັງສົບຂອງຕົນດ້ວຍ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າລູກທີ່ເກີດມາແທ້ໆເສັງຍັງດີກວ່າຄົນນັ້ນ
- 4 ເພາະເດັກນັ້ນເກີດມາອະນິຈັງ ແລະຕາຍໄປໃນຄວາມມືດ ແລະຊື່ຂອງເຂົາຖືກປິດໄວ້ໃນຄວາມມືດ
- 5 ນອກຈາກນີ້ ຍັງບໍ່ທັນເຫັນຕາເວັນ ຫລືຍັງບໍ່ທັນຮູ້ເຮືອງຣາວອັນໃດ ເດັກຄົນນີ້ມີຄວາມສົງໄສສຸກຍິ່ງກວ່າຜູ້ໃຫຍ່ນັ້ນເສັງອີກ
- 6 ແມ້ວ່າເຂົາມີຊີວິດຢູ່ພັນປີທະວີອີກເທົ່າຕົວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນຂອງດີອັນໃດ ທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ລົງໄປທີ່ບ່ອນດຽວກັນ ຫມົດຫລື
- 7 ບັນດາການງານຂອງມະນຸດກໍເພື່ອປາກຂອງເຂົາ ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ
- 8 ດ້ວຍວ່າຄົນມີສະຕິປັນຍາໄດ້ປຽບອັນໃດກວ່າຄົນໂງ່ ຫລືຄົນຍາກຈົນທີ່ຮູ້ຈັກປະພຶດຕົວຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຄົນທີ່ມີຊີວິດກໍໄດ້ປຽບອັນໃດ

- 9 ເຫັນແລ້ວກັບນັບຕາກໍດີກວ່າການປ່ອຍໄປຕາມຄວາມປາຖນາ ມີຄືອະນິຈັງດ້ວຍ ຄືກິນລົມກິນແລ້ງ
- 10 ສິ່ງໃດຊຶ່ງມີຢູ່ດຽວນີ້ ເຂົາໄດ້ໃຊ້ຊີ້ເອີ້ນສິ່ງນັ້ນນານມາແລ້ວ ແລະກໍຮູ້ກັນແລ້ວວ່າມະນຸດຄືຫຍັງ ແລະເຂົາບໍ່ອາດໂຕ້ຖຽງກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງຮິດເດຊາກວ່າຕົນໄດ້
- 11 ເມື່ອເວົ້າຫລາຍກໍຍິ່ງອະນິຈັງຫລາຍແລ້ວຈະເປັນປໂຍດອັນໃດແກ່ມະນຸດ
- 12 ໃຜຄົນໃດຮູ້ວ່າສິ່ງໃດເປັນສິ່ງທີ່ດີສໍາລັບມະນຸດ ໃນຊີວິດນີ້ ຄືໃນລະຍະວັນເດືອນປີທັງຫລາຍແຫ່ງຊີວິດຂອງຕົນທີ່ໄດ້ເສັງໄປດຸດດັງເງົາ ຫລືໃຜຜູ້ໃດອາດບອກກັບມະນຸດໄດ້ວ່າ ສິ່ງນີ້ສິ່ງນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນພາຍຫລັງຕົນທີ່ພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ

7. ຄວາມປະເສີດຂອງສະຕິປັນຍາ

- 1 ຊື່ສຽງດີກໍປະເສີດກວ່ານໍ້າມັນຫອມຢ່າງວິເສດ ແລະວັນຕາຍກໍດີກວ່າວັນເກີດ
- 2 ໄປຍັງເຮືອນທີ່ມີການໄວ້ທຸກ ກໍດີກວ່າໄປຍັງເຮືອນທີ່ມີການລ້ຽງກັນ ເພາະນັ້ນເປັນວາຣະສຸດທ້າຍຂອງມະນຸດທັງປວງ ແລະຜູ້ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ຈະເອົາເຫດການນັ້ນໃສ່ໄວ້ໃນໃຈ
- 3 ຄວາມໂສກເສົ້າກໍດີກວ່າການຫົວເລາະ ເພາະຄວາມໂສກເສົ້າໃນໃບຫນ້າທໍາໃຫ້ຈິດໃຈຍິນດີ
- 4 ຈິດໃຈຂອງຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາ ຍ່ອມຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າ ແຕ່ຈິດໃຈຂອງຄົນໂງ່ ຍ່ອມຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ມີການສນຸກສນານ
- 5 ຟັງຄໍາຕໍາຫນີຂອງຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາ ຍັງດີກວ່າຟັງເພງຂອງຄົນໂງ່
- 6 ມີສຽງແຕກຂອງຮຽວຫນາມຢູ່ໃຕ້ຫມໍ່ສັນໃດ ສຽງຫົວເລາະຂອງຄົນໂງ່ຈໍາກໍສັນນັ້ນ ມີກໍອະນິຈັງດ້ວຍ
- 7 ແທ້ຈິງການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງກະທໍາໃຫ້ຜູ້ມີສະຕິປັນຍາໂງ່ໄປ ແລະສິນບົນກໍກະທໍາໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເສັງໄປ
- 8 ເບື້ອງປາຍແຫ່ງສິ່ງໃດໆກໍດີກວ່າເບື້ອງຕົ້ນແຫ່ງສິ່ງນັ້ນໆ ມີໃຈອົດກັນກໍດີກວ່າມີໃຈຈອງຫອງ
- 9 ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າໂກດໄວ ເພາະຄວາມໂກດມີປະຈໍາຢູ່ໃຈຊວງເອີກຂອງຄົນໂງ່
- 10 ຢ່າວ່າ, “ອັນໃດຫນໍ່ເປັນເຫດໃຫ້ກາລາກ່ອນດີກວ່າກາລບັດນີ້” ເພາະທີ່ເຈົ້າໄດ້ຖາມນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖາມດ້ວຍສະຕິປັນຍາ
- 11 ສະຕິປັນຍາປະກອບກັບມໍຣະດົກກໍເປັນຂອງດີ ເປັນປໂຍດແກ່ຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນດວງຕາເວັນ
- 12 ເງິນເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນສັນໃດ ສະຕິປັນຍາກໍເປັນເຄື່ອງປ້ອງກັນສັນນັ້ນ ແລະຜົນປໂຍດຂອງຄວາມຮູ້ ຄືສະຕິປັນຍາ ຍ່ອມຮັກສາຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ມີສະຕິປັນຍານັ້ນ
- 13 ຈົ່ງພິຈາຣະນາພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະເຈົ້າ ສິ່ງໃດໆທີ່ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ຄົດຢູ່ແລ້ວ ໃຜຈະຢຽດສິ່ງນັ້ນໆໃຫ້ຊີ້ໄປໄດ້
- 14 ເມື່ອເວລາມີຄວາມຈະເຣີນກໍຈົ່ງຊິ່ນຊົມຍິນດີ ແຕ່ເມື່ອເຖິງເວລາອັນຈົນກໍຈົ່ງພິນິດພິຈາຣະນາ ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ມີທັງສອງຢ່າງເພື່ອມະນຸດຈະບໍ່ຄົ້ນໄດ້ວ່າເມື່ອເຂົາລ່ວງໄປແລ້ວຈະມີອັນໃດມາ

- 15 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງສິ້ນໃນຊີວິດອະນິຈັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຄືຄົນຊອບທັມພິນາດໃນຄວາມຊອບທັມຂອງຕົນ ແລະມີຄົນອະທັມມີຊີວິດຍືນຍາວໃນການກະທຳຊົ່ວ
- 16 ຢ່າເປັນຄົນຊອບທັມເກີນໄປ ແລະຢ່າສລາດເກີນຕົວ ເຫດໃດເຈົ້າຈະທຳຕົວໃຫ້ພິນາດເສັງເລົ່າ
- 17 ຢ່າອະທັມມາກຫນັກ ຫລືຢ່າເປັນຄົນໂງ່ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈະໄປຕາຍເສັງກ່ອນເຖິງວາຣະຂອງເຈົ້າເລົ່າ
- 18 ກໍດີຢູ່ແລ້ວທີ່ເຈົ້າຈະຍິດຖືສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ເຈົ້າຢ່າແບມີປ່ອຍສິ່ງນັ້ນໃຫ້ຫລຸດລອຍເສັງໄປ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ເກງກົວພຣະເຈົ້າຈະພົ້ນຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້
- 19 ສະຕິປັນຍາເປັນກຳລັງແກ່ຄົນສລາດດີກວ່າຜູ້ຄອບຄອງສິບຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ
- 20 ແນ່ນອນ ບໍ່ມີຄົນຊອບທັມຈັກຄົນດຽວເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ທີ່ໄດ້ປະພຶດລ້ວນແຕ່ຄວາມດີ ແລະບໍ່ກະທຳບາບເລີຍ
- 21 ຢ່າສົນໃຈຟັງບັນດາຖ້ອຍຄຳທີ່ຄົນອື່ນກ່າວ ຍ້ານວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນທາດຂອງເຈົ້າແຊ່ງດ່າຕົວເຈົ້າ
- 22 ດ້ວຍວ່າເຈົ້າກໍແຈ້ງຢູ່ກັບໃຈຂອງເຈົ້າເອງຫລາຍຄັ້ງຫລາຍຫົນແລ້ວວ່າ ຕົວເຈົ້າເອງໄດ້ແຊ່ງດ່າຄົນອື່ນເຫມືອນກັນ

ການສແວງຫາສະຕິປັນຍາ

- 23 ບັນດາຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິສູດດ້ວຍໃຊ້ສະຕິປັນຍາແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ປັນຍາ” ແຕ່ປັນຍານັ້ນກັບຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຂ້າພະເຈົ້າ
- 24 ສິ່ງທີ່ເປັນຢູ່ກຳຢູ່ໄກ ແລະທີ່ເລິກກຳເລິກລ້ຳເຫລືອເກີນ ໃຜຜູ້ໃດຈະຄົ້ນອອກມາໄດ້
- 25 ໃຈຂ້າພະເຈົ້າຫວນກັບຄືນມາຮຽນຮູ້ ແລະຊອກກັບສແວງຫາສະຕິປັນຍາ ແລະມູນເຫດຂອງສິ່ງຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າຄວາມອະທັມເປັນຄວາມໂງ່ ແລະຄວາມໂງ່ເປັນຄວາມບ້າບໍ່
- 26 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບອີກສິ່ງນຶ່ງຊຶ່ງຂົມຂຶ້ນຍິ່ງກວ່າຄວາມຕາຍ ຄືຜູ້ຍິງທີ່ມີໃຈເປັນປ່ວງແຮ້ວ ແລະຕາຫນ່າງ ມີຂອງນາງເປັນໂຊ່ຫວນ ຄົນໃດເປັນຄົນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າຄົນນັ້ນຈະຫນີພົ້ນນາງ ແຕ່ຄົນບາບຈະຖືກຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນຈັບເອົາໄປ
- 27 ປັນຍາຈານກ່າວວ່າ ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າພົບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໂດຍເອົາເຮືອງນຶ່ງມາປະດິດຕິດຕໍ່ເຂົ້າກັບອີກເຮືອງນຶ່ງ ເພື່ອຫາມູນເຫດ
- 28 ຊຶ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງກຳລັງຫາແລ້ວຫາອີກ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຫາບໍ່ພົບເທື່ອ ໃນຊາຍພັນຄົນຈະພົບຊາຍຈິງຈັກຄົນນຶ່ງ ແຕ່ຈະຫາຍິງແທ້ຈັກຄົນນຶ່ງໃນຈຳນວນພັນຄົນກໍຫາພົບ
- 29 ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າພົບແຕ່ຄວາມນີ້ຕ່າງຫາກ ຄືພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມະນຸດໃຫ້ເປັນຄົນທ່ຽງທັມ ແຕ່ມະນຸດທັງຫລາຍໄດ້ຄົ້ນກົນອຸບາຍຕ່າງໆອອກມາ

8.

1 ໃຜຜູ້ໃດຈະເຫມືອນນັກປາດ ຫລືໃຜເດ່ຈະອະທິບາຍສິ່ງອັນໃດກໍໄດ້ ສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດກະທຳໃຫ້ໃບ
ຫນ້າຂອງເຂົາຜ່ອງໃສ ແລະໃບຫນ້າຂອງເຂົາທີ່ແຂງກະດ້າງກໍປ່ຽນໄປ

ຈົ່ງເຊື່ອຟັງກະສັດ

2 ຈົ່ງຖືຮັກສາພຣະບັນຊາຂອງກະສັດ ແລະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳປະຕິຍານອັນສັກສິດຂອງທ່ານນັ້ນ ຢ່າເມີນ
ເສີຍ

3 ຢ່າພ້າວອອກໄປໃຫ້ພົ້ນພຣະພັກກະສັດ ເມື່ອມີເຫດການບໍ່ດີເກີດຂຶ້ນ ຢ່າຂັດຂືນ ເພາະກະສັດຍ່ອມຊົງກະ
ທຳສິ່ງໃດໆຕາມຊອບພຣະທັຍພຣະອົງ

4 ດ້ວຍວ່າພຣະດຳຣັດຂອງກະສັດນັ້ນມີອຳນາດ ແລະໃຜຜູ້ໃດຈະກາບທູນຖາມພຣະອົງໄດ້ວ່າ, “ຝ່າພຣະ
ບາດຊົງກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ”

5 ຜູ້ທີ່ກະທຳຕາມພຣະບັນຊາຈະບໍ່ປະສົບອັນຕະຣາຍ ແລະຈິດໃຈຂອງຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາກໍເຂົ້າໃຈ ວາ
ຣະແລະວິທີການ

ວິຖີຂອງພຣະເຈົ້າຫນືອສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ

6 ດ້ວຍວ່າບໍ່ວ່າສິ່ງໃດທັງນັ້ນຍ່ອມມີວາຣະ ແລະວິທີການ ແມ້ວ່າຄວາມລຳບາກຂອງມະນຸດເປັນພາຣະຫນັກ
ແກ່ຕົວເຂົາ

7 ດ້ວຍເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນ ດ້ວຍໃຜຈະບອກແກ່ເຂົາໄດ້ວ່າສິ່ງນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງໃດ

8 ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຢັ່ງຈິດວິນຍານໄດ້ ຫລືບໍ່ມີອຳນາດໃດເຫນືອວັນຕາຍ ການສົງຄາມຍ່ອມບໍ່ມີການປົດປ່ອຍ
ຄວາມອະທັມຍ່ອມບໍ່ຊ່ອຍຜູ້ທີ່ຖືກມອບໃຫ້ໄວ້

9 ບັນດາການນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຫມົດແລ້ວ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າສົນໃຈກິຈການທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາກະທຳກັນພາຍ
ໃຕ້ດວງອາທິດ ມີວາຣະຊຶ່ງໃຫ້ຄົນນຶ່ງມີອຳນາດເຫນືອອີກຄົນນຶ່ງທີ່ຈະມາທຳອັນຕະຣາຍເຂົາ

10 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຂົາຝັງຄົນອະທັມ ຜູ້ຊຶ່ງເຄີຍເຂົ້າອອກທີ່ສະຖານບໍຣິສຸດ ແລະມີຄົນຍົກຍ້ອງເຂົາໃນ
ເມືອງທີ່ຄົນອະທັມນັ້ນເອງກະທຳສິ່ງນັ້ນ ນີ້ກໍອະນິຈັງ

11 ເພາະການຕັດສິນການກະທຳຊົ່ວນັ້ນ ເຂົາບໍ່ໄດ້ລົງໂທດໂດຍໄວ ເຫດສະນັ້ນໃຈບັນດາບຸດຂອງມະນຸດຈຶ່ງ
ເຈຕນາມຸ່ງທີ່ຈະກະທຳຄວາມອະທັມ

12 ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນບາບ ທຳຊົ່ວຕັ້ງຮ້ອຍເທື່ອ ແລະອາຍຸເຂົາຍັງຍັງຍືນຍູ່ໄດ້ ເຖິງປານນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ແນ່
ວ່າຈະເປັນໄປໂດຍດີແກ່ເຂົາທັງຫລາຍທີ່ຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ຄືທີ່ມີຄວາມຍຳເກງຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ

13 ແຕ່ວ່າຈະບໍ່ເປັນໄປໂດຍດີແກ່ຄົນອະທັມ ອາຍຸຂອງເຂົາທີ່ເປັນດັ່ງເຖົາກໍຈະບໍ່ຍືນຍາວອອກໄປໄດ້ ເພາະ
ເຂົາບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ

- 14 ຍັງມີອະນິຈັງອີກຢ່າງນຶ່ງທີ່ກະທຳກັນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຄືມີຄົນຊອບທັມຮັບເຄາະອັນເປັນເຄາະທີ່ຄົນອະທັມຄວນຮັບ ແລະມີຄົນອະທັມຮັບເຄາະອັນເປັນເຄາະທີ່ຄົນຊອບທັມຄວນຮັບ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວໄດ້ວ່າ ນີ້ກໍເປັນອະນິຈັງດ້ວຍ
- 15 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສນັບສນູນໃຫ້ຫາຄວາມສນຸກສນານ ດ້ວຍວ່າພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ມະນຸດບໍ່ມີອັນໃດດີໄປກວ່າກິນແລະດື່ມກັບຊິນຊົມຍິນດີ ດ້ວຍວ່າອາການນີ້ຮ່ວມໄປໃນການງານຂອງຕົນຕອດຊີວິດຂອງຕົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານແກ່ຕົນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ
- 16 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະເຂົ້າໃຈສະຕິປັນຍາ ແລະຮູ້ທຸຣກິຈທີ່ກະທຳກັນໃນໂລກ ທີ່ເຂົາອົດຫລັບອິດນອນທຳກັນຕອດວັນຕອດຄືນ
- 17 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນພາຣະກິຈຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ມະນຸດຈະຄົ້ນຫາຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະພາຣະກິຈທີ່ບັງເກີດຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງອາທິດຫາບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າມະນຸດຈະອອກແຮງຄົ້ນຫາປານໃດກໍຍັງຈະຄົ້ນຫາໃຫ້ພົບບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກນີ້ແມ້ວ່ານັກປາດຄົນໃດນຶກເອົາວ່າເຂົາຈະເຂົ້າໃຈແລ້ວ ເຂົາກໍຍັງຄົ້ນຫາບໍ່ພົບ

9. ຄວາມເຫລື້ອມລ້ຳຂອງຊີວິດ

- 1 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເຮືອງຮາວເຫລົ່ານີ້ມາຄິດ ກວດພິຈາຣະນາເບິ່ງວ່າ ຄົນຊອບທັມ ແລະຄົນມີສະຕິປັນຍາຮວມທັງກິຈການຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ກໍຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຊົງຮັກຫລືຊົງກຽດຊັງກໍຕາມ ມະນຸດກໍບໍ່ຮູ້ ທຸກຢ່າງກໍຢູ່ຕໍ່ຫນ້າເຂົາ ທັງຫລາຍ
- 2 ເຄາະອັນດຽວກັນຕົກແກ່ຄົນທັງປວງເຫມືອນກັນຫມົດ ຄືຕົກແກ່ຄົນຊອບທັມ ແລະຄົນອະທັມ ຕົກແກ່ຄົນດີ ຕົກແກ່ຄົນສະອາດ ແລະຄົນທີ່ມີມົນທົນ ຕົກແກ່ຜູ້ທີ່ຖວາຍສັຕບູຊາ ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຖວາຍສັຕບູຊາ ຕົກແກ່ຄົນດີຢ່າງໃດກໍຕົກແກ່ຄົນບາບຢ່າງນັ້ນ ຕົກແກ່ຄົນສາບານຢ່າງໃດກໍຕົກແກ່ຄົນບໍ່ກ້າສາບານຢ່າງນັ້ນ
- 3 ນີ້ແຫລະເປັນສິ່ງສາມານທີ່ມີຢູ່ໃນບັນດາການທີ່ບັງເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ຄືວ່າມີເຄາະອັນດຽວກັນທີ່ຕົກແກ່ຄົນທັງປວງ ຈິດໃຈຂອງມະນຸດກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວ ແລະຄວາມບ້ຳບໍ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເມື່ອມີຊີວິດ ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນເຂົາກໍໄປຢູ່ກັບຄົນຕາຍ
- 4 ສ່ວນຄົນໃດທີ່ມີວິສຸມກັບຄົນທີ່ມີຊີວິດ ຄົນນັ້ນກໍມີຄວາມຫວັງໃຈໄດ້ ດ້ວຍວ່າຫມາທີ່ມີຊີວິດກໍຍັງດີກວ່າສິ່ງທີ່ຕາຍແລ້ວ
- 5 ເພາະວ່າຄົນເປັນຍ່ອມຮູ້ວ່າເຂົາເອງຄົງຈະຕາຍ ແຕ່ຄົນຕາຍແລ້ວກໍບໍ່ຮູ້ອັນໃດເລີຍ ເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຮາງວັນອີກ ດ້ວຍວ່າໃຜກໍພາກັນລືມເຂົາເສັງຫມົດ
- 6 ຄວາມຮັກຂອງເຂົາບໍ່ຫນ້ອຍກວ່າຄວາມຊັງ ແລະຄວາມອິດສາຂອງເຂົາໄດ້ສາບສູນໄປຕາມກັນນານມາແລ້ວ ໃນບັນດາການທີ່ບັງເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມອີກຕໍ່ໄປ

- 7 ໄປເຖິດ ໄປຮັບປະທານອາຫານຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະໄປຕື່ມເຫລື້ອຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມ
ຮ່າເຮືງ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບກັບການງານຂອງເຈົ້າແລ້ວ
- 8 ຈົ່ງໃຫ້ເສື້ອຜ້າຂອງເຈົ້າຂາວຢູ່ສເມີ ແລະນ້ຳມັນທີ່ຫົວຂອງເຈົ້າກໍຢ່າໃຫ້ຂາດ
- 9 ເຈົ້າຈົ່ງຢູ່ກິນດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີກັບພັຣຍາຊົ່ງເຈົ້າຮັກຕອດຊີວິດອະນິຈັງຂອງເຈົ້າ ຊົ່ງພຣະອົງໄດ້ປະ
ທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ຕອດປີເດືອນອະນິຈັງຂອງເຈົ້າ ດ້ວຍວ່ານັ້ນເປັນສ່ວນໃນຊີວິດ
ແລະໃນການງານຂອງເຈົ້າ ຊົ່ງເຈົ້າໄດ້ອອກແຮງກະທຳພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ
- 10 ມືຂອງເຈົ້າຈັບທຳການງານອັນໃດ ຈົ່ງກະທຳການນັ້ນດ້ວຍເຕັມກຳລັງຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າໃນແດນຄົນຕາຍ
ທີ່ເຈົ້າຈະໄປນັ້ນບໍ່ມີການງານຫລືແນວຄິດ ຫລືຄວາມຮູ້ ຫລືສະຕິປັນຍາ
- 11 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດອີກວ່າ ຄົນໄວບໍ່ຊະນະໃນການແລ່ນແຂ່ງສເມີໄປ ຫລືຄົນສລາດບໍ່
ຮັບປະທານສເມີໄປ ຫລືຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ່ຮັ່ງມີສເມີໄປ ຫລືຜູ້ທີ່ຊຳນານບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານສເມີໄປ
ແຕ່ວາຣະ ແລະໂອກາດມີມາເຖິງເຂົາທຸກຄົນ
- 12 ເພາະວ່າມະນຸດບໍ່ຮູ້ວາຣະຂອງຕົນ ດັ່ງປາທີ່ຖືກຕິດຢູ່ໃນມອງອັນຮ້າຍສັນໃດ ແລະນົກຖືກດັກຕິດຢູ່ໃນບັງ
ແຮ້ວສັນໃດ ວາຣະອັນຮ້າຍກໍມາເຖິງບັນດາບຸດຂອງມະນຸດ ເຂົາກໍຖືກວາຣະອັນຮ້າຍນັ້ນດັກຈັບຊົ່ວບິດດຽວ
ເຫມືອນກັນສັນນັ້ນ

ສະຕິປັນຍາກໍດີກວ່າກຳລັງວັງຊາ

- 13 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນເຮືອງສະຕິປັນຍາພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ເຫັນວ່າເປັນເຮືອງທີ່ໃຫຍ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້
- 14 ຍັງມີເມືອງນ້ອຍໆ ເມືອງນຶ່ງມີຄົນຢູ່ໃນເມືອງຫນ້ອຍຄົນ ແລ້ວມີມະຫາຣາຊາມາຕີເມືອງນັ້ນ ແລະລ້ອມ
ເມືອງນັ້ນໄວ້ ແລະສ້າງເຄື່ອງລ້ອມໄວ້ຮອບເມືອງ
- 15 ແຕ່ໃນເມືອງນັ້ນມີຊາຍສລາດແຕ່ຍາກຈົນຢູ່ຄົນນຶ່ງ ແລະຊາຍຄົນນີ້ຊ່ອຍເມືອງນັ້ນໄວ້ໃຫ້ລອດດ້ວຍປັນຍາ
ຂອງຕົນ ແຕ່ຫາບໍ່ມີໃຜຈົດຈຳລະຮຶກເຖິງຊາຍຍາກຈົນຄົນນີ້
- 16 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ສະຕິປັນຍາກໍດີກວ່າກຳລັງວັງຊາ ເຖິງສະຕິປັນຍາຂອງຊາຍຄົນນັ້ນຖືກດູຫມິ່ນ ແລະ
ຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາບໍ່ມີໃຜຟັງກໍຕາມ
- 17 ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນສລາດຊົ່ງໄດ້ຍິນໃນທີ່ສັງຄັດກວ່າຟັງສຽງຮ້ອງຂອງຜູ້ຄອບຄອງຄົນໂງ່
- 18 ສະຕິປັນຍາດີກວ່າເຄື່ອງອາວຸດ ແຕ່ຄົນບາບຄົນດຽວຍ່ອມລຶບຄວາມດີໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ

10. ຜົນຂອງຄວາມໂງ່

- 1 ແມງວັນຕາຍ ຍ່ອມທຳໃຫ້ນຳມັນທີ່ກິນຫອມບູດເຫມັນໄປ ຄວາມໂງ່ຫນ້ອຍນຶ່ງ ກໍຫນັກກວ່າສະຕິປັນຍາ
ແລະກຽດຕິຍົດ
- 2 ຈິດໃຈຂອງຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາ ຍ່ອມຢູ່ຂ້າງຂວາມືຂອງຕົນ ແຕ່ຈິດໃຈຂອງຄົນໂງ່ ຍ່ອມຢູ່ທີ່ຂ້າງມືຊ້າຍ
ຂອງຕົນ

- 3 ເມື່ອຄົນໂງ່ກຳລັງຢ່າງໄປຕາມທາງ ເຂົາກໍຂາດສຳນຶກ ແລະຕົວເຂົາມັກສະແດງແກ່ທຸກຄົນວ່າ ຕົນເປັນຄົນໂງ່
- 4 ຖ້າໃຈຂອງເຈົ້ານາຍເກີດໂມໂຫຂຶ້ນຕໍ່ທ່ານ ຢ່າອອກເສັຽຈາກທີ່ຂອງທ່ານ ເພາະວ່າອາຣົມເຢັນຍ່ອມລະງັບຄວາມຜິດອັນໃຫຍ່ຫລວງໄວ້ໄດ້
- 5 ມີສິ່ງສາມານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ ເຫມືອນວ່າເປັນຄວາມຜິດຊຶ່ງຈາກຜູ້ມີອຳນາດ
- 6 ຄືຄົນໂງ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງສູງໃຫຍ່ ແລະຄົນຮັ່ງມີຮັບຕຳແໜ່ງຕໍ່າຕ້ອຍ
- 7 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທາດຂີ້ມ້າ ແລະເຈົ້ານາຍຢ່າງທີ່ພື້ນແຜ່ນດິນຢ່າງທາດ
- 8 ຜູ້ໃດຂຸດບໍ່ໄວ້ ຜູ້ນັ້ນຈະຕົກລົງໃນບໍ່ນັ້ນ ຜູ້ໃດພັງກຳແພງທະລຸເຂົ້າໄປ ງູຈະຕອດຜູ້ນັ້ນ
- 9 ຜູ້ໃດສະກັດຫິນ ຜູ້ນັ້ນອາດເຈັບເພາະຫິນນັ້ນ ຜູ້ໃດຜ່າຂອນໄມ້ ຜູ້ນັ້ນຈະປະສົບອັນຕະຣາຍເພາະຂອນໄມ້ນັ້ນໄດ້
- 10 ຖ້າຂວານປູ້ແລ້ວ ແລະເຂົາບໍ່ລັບໃຫ້ຄົນ ເຂົາກໍຕ້ອງອອກແຮງຫລາຍ ແຕ່ສະຕິປັນຍາຈະຊ່ອຍໃຫ້ບັນລຸຄວາມສຳເລັດ
- 11 ຖ້າງູຕອດເສັຽກ່ອນທີ່ທຳໃຫ້ມັນເຊື່ອງ ຫມັ່ງກໍບໍ່ເປັນປໂຍດອັນໃດແລ້ວ
- 12 ຖ້ອຍຄຳຈາກປາກຂອງຜູ້ມີສະຕິປັນຍາກໍມີຄຸນ ແຕ່ຮີມຝີປາກຂອງຄົນໂງ່ຈະເຜົາຜານຕົວເອງເສັຽ
- 13 ຖ້ອຍຄຳຈາກປາກຂອງເຂົາເປັນຄວາມໂງ່ຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມເວົ້າ ຕອນຈົບກໍເປັນຄວາມບ້າບໍ່ຢ່າງຮ້າຍ
- 14 ຄົນໂງ່ເວົ້າຫລາຍຊ້ຳຊາກ ມະນຸດຫາຮູ້ບໍ່ວ່າເຫດອັນໃດຈະບັງເກີດຂຶ້ນ ໃຜເດ່ຈະບອກເຂົາໄດ້ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຂົາລ່ວງໄປ
- 15 ການງານຂອງຄົນໂງ່ກະທຳໃຫ້ເຂົາອິດເມື່ອຍ ດ້ວຍວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກທາງທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນເມືອງ
- 16 ໂອ ບ້ານເມືອງເອີຍ ວິບັດແກ່ເຈົ້າ ເມື່ອກະສັດຂອງເຈົ້າເປັນເດັກ ແລະເຈົ້ານາຍທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າມີການລ້ຽງກັນສນຸກສນານແຕ່ເຂົາ
- 17 ໂອ ບ້ານເມືອງເອີຍ ຄວາມສຳຣານຈະມີແກ່ເຈົ້າ ເມື່ອກະສັດຂອງເຈົ້າເປັນເຊື້ອຊຸນນາງ ແລະເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າມີການລ້ຽງຕາມກາຣະເທສະ ເພື່ອຈະມີກຳລັງວັງຊາ ບໍ່ແມ່ນຈະຕື່ມໃຫ້ມືນເມົາ
- 18 ເພາະຄວາມຂີ້ຄ້ານ ຫລັງຄາຈິ່ງຫັກພັງລົງ ແລະເພາະຄວາມຂີ້ຄ້ານເຮືອນຈິ່ງຮົ່ວ
- 19 ເຂົາທຳອາຫານໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຄົນຫົວເລາະ ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນທຳໃຫ້ຊີວິດຊີນບານ ແລະເງິນທີ່ຈັດໃຫ້ໄດ້ທຸກຢ່າງ
- 20 ຢ່າແຊ່ງດ່າພຣະຣາຊາ ແມ້ແຕ່ຄິດແຊ່ງດ່າໃນໃຈກໍຢ່າເລີຍ ແລະຢ່າແຊ່ງຄົນຮັ່ງມີທີ່ໃນທ້ອງນອນຂອງເຈົ້າ ເພາະນົກໃນອາກາດຈະຄາບສຽງຂອງເຈົ້າໄປ ຫລືຕົວທີ່ມີປົກຈະເລົ່າເຮື່ອງນັ້ນ

11. ຄວາມປະພຶດຂອງຄົນມີປັນຍາ

- 1 ຈິ່ງໂຍນເຂົ້າຫນົມປັງຂອງເຈົ້າລົງເທິງນ້ຳອີກຫລາຍມື້ເຈົ້າຈະພົບມັນໄດ້

- 2 ຈົ່ງປັນສ່ວນນຶ່ງໃຫ້ແກ່ຄົນເຈັດຄົນ ຫລືເຖິງແປດຄົນກໍໃຫ້ເຖິດ ເພາະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງສາມານຢ່າງໃດຈະບັງເກີດຂຶ້ນເທິງພື້ນແຜ່ນດິນ
- 3 ຖ້າປັນດາເມກມີຝົນຢູ່ເຕັມ ມັນກໍຈະເທຫມົດລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຖ້າຕົ້ນໄມ້ລົ້ມລົງທາງໃຕ້ ຫລືທາງເໜືອ ມັນລົ້ມລົງທາງໃດມັນກໍ່ອນຢູ່ທາງນັ້ນ
- 4 ຜູ້ໃດມົວສັງເກດລົມກໍຈະບໍ່ທວ່ານພິດ ແລະຜູ້ທີ່ມອງເບິ່ງເມກກໍຈະບໍ່ກຽວເຂົ້າ
- 5 ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ທາງລົມວ່າໄປທາງໃດ ແລະກະດູກມີຂຶ້ນໃນມົດລູກຂອງຍິງທີ່ມີຄັນຢ່າງໃດສັນໃດ ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຮູ້ເຖິງກິຈການຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງກະທຳສິ່ງສາອະພັດສັນນັ້ນ
- 6 ເວລາເຊົ້າເຈົ້າຈົ່ງທວ່ານພິດຂອງເຈົ້າ ແລະພໍເວລາຄຳກຳຢາທົດມີຂອງເຈົ້າເສັງ ເພາະເຈົ້າທາຮູ້ບໍ່ວ່າການໃດຈະຈະເຣີນ ການນີ້ຫລືການນັ້ນ ຫລືການທັງສອງຈະຈະເຣີນດີເຫມືອນກັນ
- 7 ແສງສວ່າງເປັນທີ່ຊື່ນໃຈ ແລະການທີ່ນັບຕາເຫັນດວງຕາເວັນກໍເປັນທີ່ຊື່ນບານ
- 8 ຖ້າຄົນໃດມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ຕັ້ງຫລາຍປີ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາຍິນດີໃນປີເດືອນເຫລົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ເຂົາລະຮຶກເຖິງວ່າ ວັນມືດກໍມີຫລາຍ ປັນດາເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນມານັ້ນກໍອະນິຈັງ

ແນະນຳເຍົາວະຊົນ

- 9 ໂອ ເຍົາວະຊົນ ຈົ່ງຍິນດີໃນປະຖົມວັຍຂອງເຈົ້າ ແລະໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າກະທຳຕົວເຈົ້າຮ່າເຮືງໃນປະຖົມວັຍຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງແຫ່ງໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະຕາມສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ແຕ່ຈົ່ງຮູ້ວ່າເນື່ອງດ້ວຍກິຈການງານທັງປວງເຫລົ່ານີ້ພຣະເຈົ້າຈະຊົງນຳເຈົ້າເຂົ້າມາເຖິງການພິພາກສາ
- 10 ຈົ່ງຕັດຄວາມເສົ້າຫມອງເສັງຈາກໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະຈົ່ງຖິ້ມຄວາມເຈັບປວດເສັງຈາກເນື້ອຫນັງຂອງເຈົ້າ ເພາະຄວາມຫນຸ່ມສາວແລະວັຍສະກັນນັ້ນເປັນອະນິຈັງ

12.

- 1 ໃນປະຖົມວັຍຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງລະຮຶກເຖິງພຣະຜູ້ເນຣະມິດສ້າງຂອງເຈົ້າ ກ່ອນທີ່ຍາມທຸກຮ້ອນຈະມາເຖິງ ແລະປີເດືອນໃກ້ເຂົ້າມາ ເມື່ອເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ, “ຂ້າບໍ່ມີຄວາມເພີດເພີນໃນປີເດືອນນັ້ນເລີຍ”
- 2 ກ່ອນທີ່ດວງອາທິດ ແສງສວ່າງ ດວງຈັນ ແລະດວງດາວທັງຫລາຍອັບແສງ ແລະກ່ອນທີ່ເມກກັບມາເມື່ອຫມົດຝົນແລ້ວ
- 3 ໃນການເມື່ອຄົນຍາມເຝົ້າເຮືອນຈະຕົວສັນ ແລະຄົນແຂງແຮງຈະອ່ອນເພັງລົງ ແລະຍິງໂມ່ຈະເລິກໂມ່ ເພາະຈຳນວນລົດນ້ອຍລົງ ແລະປັນດາຜູ້ທີ່ສ່ອງເບິ່ງປ່ອງອັງມຈະມືດມົວໄປ
- 4 ແລະປະຕູຄູ່ທີ່ເປີດອອກຖນົນຈະປິດເສັງ ເມື່ອສູງໂມ່ຄ່ອຍລົງມີສູງນົກສູງກາເຂົາຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະສູງເພງກໍເປົາລົງ

- 5 ເຂົາທັງຫລາຍຍ້ານຄວາມສູງ ແລະສິ່ງໜ້າສະຍົດສຍອງກໍຢູ່ໃນຫົນທາງ ຕົ້ນອັລມອນມິດອກ ແລະຕັກແຕນໂມ່ເປັນພາຣະ ຄວາມປາຖນາກໍເຊື່ອມລົງ ເພາະມະນຸດກໍາລັງໄປບ້ານອັນຖາວອນຂອງເຂົາ ສ່ວນຜູ້ໄວ້ທຸກກໍວຽນໄປມາຕາມຖນົນ
- 6 ກ່ອນທີ່ສາຍເງິນຈະຂາດ ຫລືຊາມຄໍາຈະບັນລັຍ ຫລືໄຫນ້າຈະແຕກເສັງທີ່ນ້ຳພຸ ຫລືລີ້ຈະຫັກເສັງໃນທີ່ຂັງນ້ຳ
- 7 ແລະຜົງຂີ້ດິນກັບເປັນດິນຢ່າງເດີມ ແລະຈິດວິນຍານກັບໄປສູ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານໃຫ້ມານັ້ນ
- 8 ບັນຍາຈານວ່າ ອະນິຈັງ ອະນິຈັງ ສາຣະພັດອະນິຈັງ

ຫນ້າທີ່ທັງສິ້ນຂອງມະນຸດ

- 9 ນອກຈາກທ່ານເປັນຄົນສລາດແລ້ວ ບັນຍາຈານຍັງສອນຄວາມຮູ້ໃຫ້ປະຊາຊົນອີກດ້ວຍ ທ່ານພິເຄາະທ່ານຄົ້ນຄວ້າ ແລະທ່ານຮຽບຮຽງສຸພາສິດ
- 10 ບັນຍາຈານຊອກຫາຖ້ອຍຄໍາທີ່ມ່ວນຫຼຸ ແລະທ່ານຂຽນຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງໄວ້ຢ່າງທ່ຽງຕົງ
- 11 ຖ້ອຍຄໍາຂອງນັກປາດເປັນໄມ້ເທົ່າອັນແຫລມຄົມ ແລະຖ້ອຍຄໍາທີ່ທ່ານຮວບຮວມໄວ້ກໍຕົງແທນນັ້ນຢ່າງຕະບູທີ່ຄົນລ້ຽງແກະໃຊ້ເພື່ອນໍາພາຝູງແກະ
- 12 ບຸດຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ ຈົ່ງຮັບຄໍາຕັກເຕືອນເຖິດ ຊຶ່ງຈະທໍາຫນັງສືຫລາຍກໍບໍ່ມີສິ້ນສຸດ ແລະຮຽນຫລາຍກໍເມື່ອຍເນື້ອຫນັງ
- 13 ຈົບເຮືອງແລ້ວ ໄດ້ຟັງກັນທັງຫມົດແລ້ວ ຈົ່ງຍໍາເຖາງພຣະເຈົ້າ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ເພາະນີ້ແຫລະເປັນຫນ້າທີ່ຂອງມະນຸດທັງປວງ
- 14 ດ້ວຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເອົາການງານທຸກປະການເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ ພ້ອມດ້ວຍສິ່ງເລິກລັບທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າດີຫລືຊົ່ວ